

JAS OP BEZOEK

Verhaal van de Maand oktober 2006

Wat doe je als je uitgenodigd bent voor een feestbanket, je bang bent om te laat te komen en je gastheer niet wilt beledigen? Nassredin Hodja hoeft niet lang na te denken. Zonder zich te verkleden haast hij zich direct vanuit zijn werk naar het feest. Ze wachten op hem. Ze zien uit naar zijn komst! Links en rechts groetend en grapjes makend mengt hij zich onder de gasten. Geen moment heeft hij echter door, dat niemand naar hem luistert, dat iedereen hem de rug toekeert. Als de soep wordt opgediend en de gastheer zijn gasten naar hun plaatsen begeleid, negeert hij totaal zijn verlate gast, de Hodja.

Dan pas gaan de ogen van de Hodja open. Elke gast is op z'n paasbest gekleed. En hij zelf? Smerige handen en bemodderde kleren, zo vaak hersteld, dat je onder de lappen nauwelijks meer de oorspronkelijke mantel kunt zien. De

Hodja aarzelt niet en blaast ongezien de aftocht.

Als hij terugkeert, draagt hij zijn mooiste kleren en zijn prachtigste mantel. Een buigende bediende leidt hem naar de feestzaal. Zijn gastheer haast zich naar voren en begeleidt zijn late gast naar de ereplaats aan het banket. De andere gasten glimlachen en knikken. Zijn bord wordt overladen met de heerlijkste spijzen. Grapjes en anekdotes overstelpen de schitterend geklede Hodja.

Als hij alle ogen op zich gericht weet, schept de Hodja de lekkerste stukjes eten van zijn bord, aarzelt even ter hoogte van zijn lippen en laat dan het eten verdwijnen in de binnenzak van zijn jas. "Eet smakelijk, jas!", voegt de Hodja daar minzaam aan toe. Hapje voor hapje laat hij eten in zijn jas verdwijnen, iedere keer een "Smakelijk eten, jas!" toevoegend. De andere gasten kijken in verbijstering toe.

De gastheer kan zich niet langer meer inhouden. "Hodja Effendi, u geeft uw jas te eten... Waarom?" Met grote onschuldige ogen kijkt de hodja naar zijn gastheer. "Waarom niet? Toen ik in mijn werkkleren kwam was ik niet welkom. Nu ik in mijn mooiste kleren kom, ben ik eregast. Het lijkt mij duidelijk, dat niet ik, maar dat mijn jas door u is uitgenodigd voor dit feestbanket."

*- vrij naar een Nassredin Hodja verhaal
- opnieuw verteld door Marcel van der Pol
- afbeeldingen: internet*